

עמ"ת 6915/05/16 - בועז כהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

17 מאי 2016

עמ"ת 6915-05-16 כהן(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת דבורה עטר
העורר

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד ירון פורר

ב"כ המשיבה - עו"ד עדי יעקובוביץ

העורר הובא ע"י שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט השלום בראשון לציון במסגרתה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של גידול, ייצור, הכנת סמים מסוכנים, החזקת חצרים לעישון או הכנת סמים, החזקת כלים להכנת סם והחזקה שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית. מכתב האישום עלה כי העורר שכר דירה וגידל בה 240 שתילי קנאבוס בשיטת ההידרו במשקל של 21.05 קילוגרם נטו, תוך החזקת כלים ותשתיות לגידול.

3. בית משפט קמא הורה על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של העורר אשר לא המליץ על שחרורו לחלופות המוצעות, ולאור האמור בתסקיר ובשים לב לעברו הפלילי של העורר מידת מסוכנות המשמעותית הנשקפת ממנו, נוכח הביצוע המיוחס לו בעת שתלוי ועומד נגדו מעצר על תנאי, לא מצא להורות על קבלת תסקיר משלים והורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. ב"כ העורר עותר לבית המשפט להורות על קבלת תסקיר מעצר משלים שיבחן חלופות מעצר ראויות שיש בידי העורר להציע. כמו כן, טען בדבר ההרשעה מושא המעצר המותנה שהוטל בגין החזקת סם מסוכן מסוג חשיש כ-30 גרם, בנוסף טען בדבר מצבו הרפואי של העורר כמו גם ההלכה הנוהגת בדבר שחרור לחלופת מעצר אף במקרים חמורים יותר.

5. ב"כ המשיבה טענה כי החלטת בית משפט קמא סבירה, מאוזנת בהינתן כלל הנסיבות המפורטות בה ובשים לב למפורט בתסקיר המעצר באשר לעורר עצמו ונוכח עברו הפלילי לא היה מקום לקבלת תסקיר מעצר משלים.

6. בית משפט קמא מלכתחילה מצא לבחון אפשרות שחרורו של העורר לחלופת מעצר והורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו.

מתסקיר המעצר עלה אופן התנהלותו של העורר אל מול שירות המבחן והספק ביכולתו לשתף פעולה והעובדה כי בית המשפט הטיל עליו עונש של מאסר מותנה. בשיחה שקיים שירות המבחן עם העורר במסגרת האבחון הנוכחי התרשם מהעמדות האנטגוניסטיות כלפי גורמי סמכות ואכיפת החוק, קושי להתייחס להתנהלות הבעייתית ובחירתו לקדם את מצבו הבריאותי בערוצים בעייתיים ולא אחרים. שירות המבחן התרשם מקווי אישיותו של העורר, מהמוטיבציה הנמוכה לשינוי באורח חייו ושינוי במצבו, הביע ספק ליכולתו לשתף פעולה עם גורמי טיפול בעת שאינו ער לדפוסים המכשילים ונותן לגיטימציה להמשך ההתנהלות העבריינית. בנוסף לכך, ביטא העורר בעצמו ספקות לגבי יכולתו לעמוד בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא לאורך זמן וביקש לקדם את מצבו המשפטי בהקדם, ושירות המבחן התרשם בדבר קושי בעמידה בגבולו.

7. ההלכה היא כי בבוא בית המשפט לשקול שחרור לחלופת מעצר יש לבחון תחילה את העורר עצמו ורק בעת שניתן לתת בעורר אמון כי ימלא אחר תנאי שחרור שיוטלו עליו לבחון את המפקחים המוצעים.

8. בהחלטתו כאמור לעיל, נתן בית משפט קמא דעתו לאמור לעיל בהקשר לעורר. למאסר המותנה התלוי ועומד כנגד העורר וזאת בהיבט של ביצוע העבירות המיוחסות לו חרף המאסר המותנה ובנוסף למהות העבירות המיוחסות לו עתה ובהינתן כלל הנתונים, לא מצא להורות על קבלת תסקיר מעצר משלים ולא מצאתי כי החלטתו לוקה בחוסר סבירות כלל ולבטח לא כזאת המצדיקה התערבות ערכאת ערעור.

אשר על כן אני מורה על דחיית הערר.

בשולי הדברים, למותר לציין, כי על רשויות שב"ס לתת לעורר כל מענה נדרש לצרכיו הרפואיים.

ניתנה והודעה היום ט' אייר תשע"ו, 17/05/2016 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת